

Tinget, har man i længere Tid, i alt Fald de sidste Par Uger, været klar over, at indeværende Samling stundede mod Afslutningen. Vi er jo langt henne paa Forsommeren, og jeg er sikker paa, at der indenfor alle Partier er de mest varme Ønsker om, at vi nu snart kan faa Lov til at tilbringe nogle Maaneder i vort Hjem. Men vi ved jo alle, at Grunden til den lange Rigsdagssamling i Aar er det store Stof, som vi har haft til Behandling her. Jeg er tilbøjelig til at mene, at alene Finansplanen, de 16—17 Lovforslag, egentlig var tilstrækkelig til at fylde en enkelt Rigsdagssamling ved Siden af de mange mindre Lovforslag, som vi jo altid har til Behandling. Men vi har i Aar tillige haft en Række andre store Lovforslag, og ikke blot enkelte Lovforslag, men store Komplekser af Lovforslag, til Behandling, saaledes Kirkelovene, Militærlovene, som er blevet forelagt i den senere Tid, og Aldersrenten. Det ene store Lovforslag efter det andet har været til Behandling i denne Samling, og det har medført, hvad vi naturligvis alle er klare over, at denne Samling virkelig maatte trække noget ud over det normale. Men naar man nu benytter selv de mest uskyldige Lovforslag, der er til Behandling her, til at holde storpolitiske Taler, er man jo klar over, at Samlingen stunder mod Afslutningen, og at vi saa skal ud i Landet og tale ved politiske Møder.

Jeg skal i saa Henseende minde om de storpolitiske Udtalelser, der faldt forleden, da vi havde Luksusskatten til Behandling. Der var ingen, der havde anet, at vi skulde have en stor Debat om dette Lovforslag, som Oppositionen tidligere havde stemt for, men alligevel fik vi en Forhandling paa mange, mange Timer. Jeg vil for øvrigt i denne Forbindelse sige, at naar man klager over Planen for Arbejdet her i Folketinget og paa Rigsdagen i det hele, maa man ogsaa tage i Betragtning, at det er meget vanskeligt at lægge en Plan, fordi man aldrig ved, naar Oppositionen, selv ved de mest uskyldige Lovforslag, begynder med storpolitiske Udtalelser. Dette medfører nemlig, at det, vi egentlig kunde have gennemført paa een Dag, undertiden kan trække ud i mange, mange Dage. Jeg har det Indtryk, at det, der egentlig har gjort Oppositionen og de Herrer Oppositionsførere noget nervøse i den senere Tid, er det, at det ser ud til, at de allerfleste af de store Spørgsmaal, der er fremme til Behandling her, skal blive gennemført i indeværende Samling. Det holder man ikke meget af, det vil være noget af det værste, der kunde ske. Det er derfor naturligt, at man i den senere Tid har søgt

at samle Ved til det Baal, der skal antændes, naar vi er færdige her, og lyse ud over Landet ved Sommerens politiske Stævner. Det kan naturligvis give nogen Røg, men nogen rigtig Flammeild tror jeg ikke, der kommer ud deraf. Jeg synes ikke, at det, der hidtil i alt Fald er samlet sammen, er af den Kaliber, at det vil kunne give en virkelig lysende Flamme i politisk Henseende ud over Landet i den kommende Sommer.

Det, det for Oppositionen er om at gøre — det har man et tydeligt Indtryk af —, er at gøre det saa hedt for Regeringen som overhovedet muligt, og der er for mig ingen Tvivl om, at den Sag, som man i særlig Grad fra Oppositionens Side sætter sit Haab til, er Forsvarssagen. Der er ingen Tvivl om, at man indenfor det radikale Parti tror paa ny at kunne rejse en Storm mod den Forsvarsordning, som der nu er stillet Forslag om fra Regeringens Side. Men jeg tror nu, at de Herrer forregner sig noget. Der er sket ikke saa ganske lidt i de senere Aar, jeg skal ikke komme ind derpaa, men jeg tror, det vilde være meget heldigt, om der kunde komme en Overenskomst om disse Forsvarslove inden ret længe. Jeg kunde ogsaa ønske det, for at Vælgerne — det betyder naturligvis noget mindre — kunde blive forskaanet for i Sommerens Løb ved politiske Møder at høre min Mening haarrejsende Fortolkninger, som man fra Oppositionens Side griber til, naar Talen er om, hvilke Forpligtelser Haager-Konventionens forskellige Bestemmelser og Forbundspagtens forskellige Paragraffer paa lægger os. Derfor er det, som sagt, mit Haab, at man paa Grundlag af de af Regeringen fremsatte Forslag kan faa disse Love gennemført nu i de nærmeste Uger. Vi ved, at det radikale Parti — det er udtalt af Partiets Formand — staar akkurat paa samme Standpunkt, som det har staaet paa i en lille Snes Aar, og det vil antagelig staa paa det samme Standpunkt, naar vi skriver 1950. Det Parti ved vi altsaa, hvor vi har. Jeg synes, det er mere forstandigt, hvad vi har udtalt fra Venstres Side, at vi til enhver Tid vil tage Hensyn til hele den udenrigspolitiske Situation saavel som ogsaa til den indenrigske økonomiske Situation og derudfra træffe vor Beslutning om, hvorledes vor Forsvarsordning skal være. Og jeg har den Tro og det Haab, at i det store og væsentlige vil der ude i Vælgerbefolkningen være et Flertal for de Anskuelser, som ligger til Grund for de Forslag, der er fremsat fra Regeringens Side.

For øvrigt vil jeg udtale, at den nuværende Regerings vigtigste Opgave har